

Στη Ρωσία θα διώκεται η εξίσωση ναζιστικής Γερμανίας – ΕΣΣΔ! Του Δ. Πατέλη

Στη Ρωσία θα διώκεται η εξίσωση ναζιστικής Γερμανίας – ΕΣΣΔ! Ένα σημαντικό αντιφασιστικό βήμα, η γονιμότητα και η προοπτική του οποίου μένει να αποδειχτεί στην πράξη.

Του Δημήτρη Πατέλη



Σε εξαιρετικά σημαντική θεσμική κατοχύρωση της απαγόρευσης εξίσωσης ναζιστικής Γερμανίας – Σοβιετικής Ένωσης, ναζισμού – σοσιαλισμού/κομμουνισμού προχώρησαν οι ρωσικές αρχές. Για πρώτη φορά διώκεται ποινικά η αναφορά στον πυρήνα [των περί «ολοκληρωτισμού» αντιδραστικών αστικών ιδεολογημάτων και της διαβόητης «θεωρίας των δύο άκρων»](#).

Από 16.4.2022 στη Ρωσική Ομοσπονδία υπεγράφη από τον Πρόεδρο της και έχει τεθεί σε ισχύ νόμος, βάσει του οποίου διώκεται ποινικά όποιος επιχειρεί δημόσια εξίσωση ή/και ταύτιση της ΕΣΣΔ και της ναζιστικής Γερμανίας. Το

αδίκημα θα τιμωρείται με καταβολή προστίμου και κάθειρξη.

Πρόκειται για τον [«Ομοσπονδιακό νόμο από 16.04.2022 № 103-ФЗ «ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΟΝ ΚΩΔΙΚΑ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΠΕΡΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ»](#), ο οποίος ψηφίστηκε από την βουλή (Κρατική Δούμα) 6 Απριλίου 2022 και εγκρίθηκε από το Ομοσπονδιακό Συμβούλιο (Άνω βουλή) 13 Απριλίου 2022.

Βάσει των νέων διατυπώσεων στον Κώδικα της Ρωσικής Ομοσπονδίας περί διοικητικών αδικημάτων (Συλλογή Νομοθεσίας της Ρωσικής Ομοσπονδίας), εισάγονται οι ακόλουθες αλλαγές:

«Άρθρο 13.48. Η παραβίαση της οριζόμενης από τον ομοσπονδιακό νόμο απαγόρευσης δημόσιας ταύτισης των σκοπών, των αποφάσεων και των ενεργειών της ηγεσίας της ΕΣΣΔ, της διοίκησης και του στρατιωτικού προσωπικού της ΕΣΣΔ με τους σκοπούς, τις αποφάσεις και τις ενέργειες της ηγεσίας της ναζιστικής Γερμανίας, της διοίκησης και του στρατιωτικού προσωπικού της ναζιστικής Γερμανίας και των ευρωπαϊκών χωρών του άξονα κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, καθώς επίσης και η άρνηση του καθοριστικού ρόλου του σοβιετικού λαού στην ήττα της ναζιστικής Γερμανίας και της ανθρωπιστικής αποστολής της ΕΣΣΔ στην απελευθέρωση των χωρών της Ευρώπης.

1. Η παραβίαση της οριζόμενης από τον ομοσπονδιακό νόμο απαγόρευσης ταύτισης σε δημόσια ομιλία, σε έργο που προβάλλεται δημόσια, στα μέσα μαζικής ενημέρωσης είτε κατά την ανάρτηση πληροφοριών χρησιμοποιώντας δίκτυα πληροφοριών και τηλεπικοινωνιών, συμπεριλαμβανομένου του Διαδικτύου, των σκοπών, των αποφάσεων και των ενεργειών της ηγεσίας της ΕΣΣΔ, της διοίκησης και του στρατιωτικού προσωπικού της ΕΣΣΔ με τους σκοπούς, τις αποφάσεις και τις ενέργειες της ηγεσίας της ναζιστικής Γερμανίας, της διοίκησης και του στρατιωτικού προσωπικού της ναζιστικής Γερμανίας και των ευρωπαϊκών χωρών του άξονα, όπως αυτά έχουν θεσπιστεί με την ετυμηγορία του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαστηρίου για τη δίκη και την τιμωρία των κύριων εγκληματιών πολέμου των χωρών του Ευρωπαϊκού Άξονα (Δικαστηρίου της Νυρεμβέργης) ή με την ετυμηγορία εθνικών, στρατιωτικών ή κατοχικών [συμμαχικών] δικαστηρίων που εδράζονται στην ετυμηγορία του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαστηρίου για τη δίκη και την τιμωρία των κύριων εγκληματιών πολέμου των χωρών του Ευρωπαϊκού Άξονα (Δικαστηρίου της Νυρεμβέργης), είτε που εκδόθηκαν κατά τη διάρκεια του Μεγάλου Πατριωτικού Πολέμου, του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, καθώς και η άρνηση του αποφασιστικού ρόλου του σοβιετικού λαού στην ήττα της ναζιστικής Γερμανίας και της ανθρωπιστικής αποστολής της ΕΣΣΔ κατά την απελευθέρωση των χωρών της Ευρώπης – επισύρει την επιβολή διοικητικού προστίμου στους πολίτες ύψους από χίλια έως δύο χιλιάδες ρούβλια είτε διοικητική κάθειρξη μέχρι δεκαπέντε ημερών. Για αξιωματούχους-δημόσιους λειτουργούς – από δύο χιλιάδες έως τέσσερις χιλιάδες ρούβλια. Για νομικά πρόσωπα – από δέκα χιλιάδες έως πενήντα χιλιάδες ρούβλια.
2. Επαναλαμβανόμενη διάπραξη διοικητικού αδικήματος που προβλέπεται από το μέρος 1 του παρόντος άρθρου – συνεπάγεται την επιβολή διοικητικού προστίμου σε πολίτες ύψους δύο χιλιάδων πεντακοσίων έως πέντε χιλιάδων ρουβλίων ή κάθειρξη έως δεκαπέντε ημερών. Για αξιωματούχους-δημόσιους λειτουργούς – από πέντε χιλιάδες έως είκοσι χιλιάδες ρούβλια ή παύση για περίοδο από έξι μήνες έως ένα έτος. Για νομικά πρόσωπα – από πενήντα χιλιάδες έως εκατό χιλιάδες ρούβλια ή διοικητική αναστολή δραστηριοτήτων

για περίοδο έως και ενενήντα ημερών».

Πρόκειται για νομική αλλαγή έμφορτη ιδεολογικού περιεχομένου, που συνδέεται οργανικά με τις ανάγκες αναζήτησης και κατοχύρωσης κάποιων ιδεολογικών ερεισμάτων της «ειδικής στρατιωτικής επιχείρησης στην Ουκρανία», βασικοί διακηρυγμένοι σκοποί της οποίας είναι η «αποναζιστικοποίηση» και η «αποστρατιωτικοποίηση» της Ουκρανίας. Σκοποί, η προσήλωση στους οποίους, καθώς και η μεθόδευση των υποκειμένων, των τρόπων και των μέσων επίτευξής τους, τίθενται εν αμφιβόλω τόσο στο θέατρο των πολεμικών επιχειρήσεων, όσο και με σειρά αμφιλεγόμενων και αντικρουόμενων δηλώσεων/τοποθετήσεων κυβερνητικών στελεχών και αξιωματούχων, αλλά και από περίεργες διαπραγματεύσεις με το ...υπό αποναζιστικοποίηση ναζιστικό καθεστώς του Κιέβου...

Εδώ και πάνω από τρεις δεκαετίες βασικό όχημα του θεσμικού και ιδεολογικού συστημικού εκναζισμού της Ουκρανίας με την πλήρη καθοδήγηση και ενίσχυση ΗΠΑ-NATO-ΕΕ ήταν κατ' αρχάς η εξίσωση ναζισμού – σοβιετικού σοσιαλισμού. Από την εξίσωση αυτή το καθεστώς του Κιέβου πέρασε κλιμακωτά στην εξιδανίκευση του φασισμού-ναζισμού, με ιδιαίτερη ένταση και συστηματικά προ 8 ετών, όταν με ένοπλο πραξικόπημα, καθοδηγούμενο από ΗΠΑ-NATO-ΕΕ και χρησιμοποιώντας τα ναζιστικά τάγματα εφόδου ως δύναμη κρούσης, προέκυψε μια χούντα-μαριονέτα (χοροστατούντος του πρέσβη των ΗΠΑ στο Κίεβο Τζ. Πάγιατ), που οδήγησε στο έπακρο την επίσημη ακραία αντισοβιετική/αντικομμουνιστική και αντιρωσική ιδεολογία και πρακτική, προβαίνοντας σε πογκρόμ κατά όσων δεν μιλούσαν στην ουκρανική, σε μια πολυεθνική χώρα.

Η χούντα ανακήρυξε «εθνικούς ήρωες-απελευθερωτές» τους συνεργάτες των ναζί και την σοβιετική περίοδο «ρωσική κατοχή». Σε αυτή τη βάση προέβη σε βίαιο «εξουκρανισμό» του πολυεθνικού πληθυσμού της χώρας, σε «αποκομμουνιστικοποίηση/αποσοβιετοποίηση» της κοινωνίας, με συστημικό αντιρωσισμό, απαγόρευση κάθε άλλης γλώσσας (ρωσικής, ουγγρικής, ελληνικής κ.λπ. με το 65% του πληθυσμού ρωσόφωνο) και ιδεολογίας. Έκτοτε [ο ναζισμός προβάλλει απροκάλυπτα στην Ουκρανία ως πατριωτισμός και ευρωπαϊσμός...](#)

Οι ναζί έκαψαν ζωντανούς τουλάχιστον 40 ανθρώπους (επισήμως) στο εργατικό κέντρο της Οδησού 21.5.2014...

Σε αυτές τις συνθήκες μαζικής αντεπαναστατικής τρομοκρατίας, η εξέγερση ήταν μονόδρομος για όποιον δεν ήθελε να ασπαστεί τον φασισμό, να απαρνηθεί την γλώσσα, τον πολιτισμό και την ιστορία του, χάριν της ναζιστικής κοπής βίαιης επιβολής του «ανήκομεν εις την Δύσιν». Έτσι ξέσπασε [η αντιφασιστική εξέγερση στην Ουκρανία ως επεισόδιο του Γ' Παγκοσμίου Ιμπεριαλιστικού Πολέμου.](#)

Οι εξεγερμένοι συγκρότησαν ένοπλες πολιτοφυλακές ανταρτών, ενώ προέβαλαν συνθήματα και διεκδικήσεις αντιφασιστικού, αντιιμπεριαλιστικού έως και σοσιαλιστικού περιεχομένου, κατά της ωμής ξένης ιμπεριαλιστικής επέμβασης ΗΠΑ-NATO-ΕΕ και της ληστρικής ολιγαρχίας του κεφαλαίου που εδραίωσε την παρασιτική της δράση μετά την διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης.

Αυτός ο λαϊκός στρατός, οπλισμένος με λάφυρα, έγραψε λαμπρές σελίδες ηρωισμού, κατέκτησε σύντομα την πρωτοβουλία των κινήσεων στα πεδία των μαχών και προήλαυνε νικηφόρα προς τον στρατηγικής σημασίας λιμένα της Μαριούπολης και προς άλλες κατευθύνσεις. Μετά την θριαμβευτική νίκη των ανταρτών κατά των

ναζιστικών ταγμάτων και του ουκρανικού στρατού στο Ντεμπάλτσεβο 19.2.2015, οι νικητές ήταν έτοιμοι να συνεχίσουν ακάθεκτοι την προέλασή τους, με τον εχθρό να παραπαίει...

Αυτή η ένοπλη αντιφασιστική εξέγερση οδήγησε στην ίδρυση των Λαϊκών Δημοκρατιών (Λ.Δ.) του Ντονιέτσκ και του Λουγκάνσκ. Επί 8 χρόνια αυτές οι Δημοκρατίες με περίπου 4.000.000 κατοίκους (800.000 Ρώσους πολίτες), αν και είχαν αποφασίσει σε δημοψήφισμα (τον Μάιο του 2014, παρά το γεγονός ότι ο Πούτιν τους είχε αποτρέψει απ' το εγχείρημα) με συντριπτική πλειοψηφία να αυτονομηθούν και να ενταχθούν στη Ρωσική Ομοσπονδία -όπως και η Κριμαία- αφέθηκαν σε απομόνωση, φρουρώντας περίπου 1/3 της έκτασης των επαρχιών τους, εκτεθειμένες στα αιματηρά πλήγματα φασιστικών ταγμάτων θανάτου, μισθοφόρων και Ουκρανικού στρατού, ενώ εξοντώνονταν μυστηριωδώς οι πιο ριζοσπαστικοί ηγέτες/οπληρχηγοί τους.

Η ηγεσία του Κρεμλίνου, φοβούμενη μια ένοπλη εξέγερση ομογενών σοβιετικής αναφοράς στην πόρτα της, έσπευσε να εγκλωβίσει τις Λ.Δ. στην άθλια «Συμφωνία του Μινσκ», απέτρεψε την συνένωσή τους σε ενιαία «Νοβορώσια», χειραγώγησε συστηματικά την οικονομική και πολιτική τους ζωή (με χορήγηση ανθρωπιστικής βοήθειας κ.λπ.), καταδικάζοντάς τες σε 8-ετή αργό θάνατο/εθνοκάθαρση από τους ναζί και τον αναδιοργανωμένο από ΗΠΑ-NATO-ΕΕ στρατό της Ουκρανίας.

22.2.2022 οι ρωσικές αρχές αναγνώρισαν την ανεξαρτησία των Λαϊκών Δημοκρατιών Ντονιέτσκ και Λουγκάνσκ. Η αναγνώρισή τους ήλθε αργά και έγινε με εργαλειακό τρόπο, σε μια στιγμή κλιμάκωσης του αναβρασμού από τα ρωσικά τηλεσίγραφα (περί αρχιτεκτονικής ασφαλείας), ως πρώτο έμπρακτο, πολιτικό και στρατιωτικό βήμα/δείγμα αποφασιστικής επιβολής τους.

Η νεοπαγής ολιγαρχία του κεφαλαίου της Ρωσίας πρόεβη τώρα σε αυτή την αναγνώριση και στη συνακόλουθη «ειδική στρατιωτική επιχείρηση» προάσπισης των Λαϊκών Δημοκρατιών του Ντονμπάς εφ' όσον διαπίστωσε ότι:

1. Εάν συνεχίσει τα ενδοτικά παζάρια θα έχει σύντομα την τύχη των κυβερνήσεων του Σαντάμ Χουσεΐν και του Μουαμάρ Καντάφι.
2. Είναι σαφής η υποχώρηση του Ευρωατλαντικού άξονα υπό τις ΗΠΑ στον παγκόσμιο συσχετισμό οικονομικής, πολιτικής και στρατιωτικής ισχύος.
3. Είναι σαφής η άνοδος της Λ.Δ. Κίνας σε αυτό τον συσχετισμό και του υπό αυτήν διαμορφούμενου πόλου.
4. Η οικονομική ισχύς της Κίνας δεν έχει ακόμα και τα αντίστοιχα πολιτικά-στρατιωτικά κεκτημένα, εκτός από την σαφή υπεροχή της στο πολεμικό ναυτικό και σε ορισμένους άλλους τομείς.
5. Η νυν Ρωσία, αξιοποιώντας το κεκτημένο από την ΕΣΣΔ πολεμικό οπλοστάσιο και αναπτύσσοντας δρομολογημένα από τότε σχέδια με εναπομείνασα κεκτημένα ταχύτητα/παράδοση, έχει προς το παρόν σαφή ασύμμετρη υπεροχή σε ορισμένα υπερόπλα (υπερηχητικά κ.λπ.). Φυσικά, αυτή η υπεροχή έχει προθεσμία λήξης.
6. Η άξεστη πολιτική ΗΠΑ-Ευρωατλαντισμού έσπρωξε τους Ρώσους ιθύνοντες εκόντες άκοντες στις αγκάλες της Λ.Δ. Κίνας.

Τώρα βέβαια η νέα συντονισμένη προπαγανδιστική εκστρατεία εξομοίωσης του Πούτιν με τον Χίτλερ δεν είναι και τόσο αθώα. Εγγράφεται στα [περί «ολοκληρωτισμού» ιδεολογήματα/δόγματα](#), που στόχευαν απ' τον ψυχρό πόλεμο στην

ταύτιση Χίτλερ – Στάλιν, σοσιαλισμού/κομμουνισμού – φασισμού/ναζισμού, ναζιστικής Γερμανίας – ΕΣΣΔ κ.ο.κ. Μέσω ενεργοποίησης συνειρμών με τον ναζισμό, αποσκοπεί στην υπονόμευση, δυσφήμιση και υστερική ενοχοποίηση όχι μόνο του Ρώσου προέδρου, αλλά και της ίδιας της Ρωσίας ως διάδοχης της ΕΣΣΔ χώρας, του λαού και του πολιτισμού της.

Ξεκινά από μια παραχάραξη της ιστορίας, που αποσκοπεί στη συγκάλυψη ενός θεμελιώδους σημασίας γεγονότος: ο φασισμός και συνολικά ο τότε επιτιθέμενος «Αντικομιντέρν» (αντισοβιετικός-αντικομμουνιστικός) άξονας υπό την ναζιστική Γερμανία συνετρίβη κυρίως από τον Κόκκινο Στρατό της Σοβιετικής Ένωσης, ο οποίος επέφερε πάνω από το 75% των απωλειών του.

Οι Δυτικοί ιθύνοντες θέλουν να διαγραφεί από την ιστορική μνήμη των λαών το γεγονός ότι το κόκκινο σοβιετικό λάβαρο της νίκης είναι αυτό που υψώθηκε στο Ράιχσταγκ.



Κράτος διάδοχο της ΕΣΣΔ, επιφορτισμένο -με όρους διεθνούς δικαίου- με τα κληροδοτήματα και τις υποχρεώσεις της ΕΣΣΔ, αλλά και βασικό μόρφωμα με βαρύνοντα κεντρομόλο, συσπειρωτικό-ενοποιητικό ρόλο στον μετασοβιετικό χώρο είναι η νυν Ρωσική Ομοσπονδία.

Φυσικά, η σημερινή Ρωσία δεν είναι η ΕΣΣΔ. Η βασική διαφορά έγκειται στο κυρίαρχο κοινωνικό και οικονομικό σύστημα.

Η ΕΣΣΔ, ως αποτέλεσμα της Μεγάλης Οκτωβριανής Σοσιαλιστικής Επανάστασης του 1917, ήταν η πρώτη και ισχυρότερη κατά τον 20^ο αι. πρώιμη σοσιαλιστική χώρα, με κυρίαρχη μορφή ιδιοκτησίας την κοινωνική (ως δημόσια) στη βάση της σχεδιοποίησης της ανάπτυξης της παραγωγής και της κοινωνίας.

Η νυν Ρωσία προέκυψε από την αστική αντεπανάσταση και την κεφαλαιοκρατική παλινόρθωση που οδήγησαν στην διάλυση της ΕΣΣΔ το 1991. Είναι μια κεφαλαιοκρατική πλέον χώρα, εντός της οποίας υπάρχουν και κάποια κληροδοτήματα ιστορικών κεκτημένων της ΕΣΣΔ (στο επίπεδο της κοινωνίας, των υποδομών, κάποιων θεσμών, παιδείας, παραδόσεων, ιστορικής μνήμης κ.λπ.). Καμία μεγάλη επανάσταση στην ιστορία δεν εξαφανίζεται διαμιάς χωρίς να αφήνει ανεξίτηλα ίχνη. Αυτό ακριβώς τρέμουν σήμερα οι άρχουσες τάξεις ΗΠΑ-NATO-ΕΕ! Ενδέχεται μάλιστα αυτά τα ανεξίτηλα και γόνιμα για την επαναστατική προοπτική ίχνη/παρακαταθήκες να τους προκαλούν μεγαλύτερο δέος από το κληροδοτημένο από την ΕΣΣΔ τρομακτικό οπλοστάσιο... Για αυτό και στρατηγικός τους στόχος είναι η αλλαγή καθεστώτος και εκεί, ο διαμελισμός της σε χωριστά κρατίδια, η εξάλειψη της απειλής που πρεσβεύει, η πλήρης υποταγή/αποικιοποίηση της, προς καταλήστευση των τεράστιων πόρων της.

Ακόμα και σήμερα οι πολίτες της Ρωσίας θεωρούν την σοβιετική περίοδο κορυφαία στην ιστορία τους, που τους συγκινεί και τους κάνει υπερήφανους σε ποσοστά άνω του 70%. Ιδιαίτερο στοιχείο της ιστορικής μνήμης και της ταυτότητάς τους θεωρούν την Αντιφασιστική νίκη, την συντριβή του ναζισμού από τον σοβιετικό λαό, με ένα τραγικό τίμημα: 27 εκατομμύρια νεκρούς, πολλαπλάσιους τραυματίες, αναπήρους και μια χώρα καμένη-ισοπεδωμένη στο ευρωπαϊκό της μέρος.

Η νεοπαγής αστική τάξη της Ρωσίας και όλων των χωρών που προέκυψαν από την διάλυση της ΕΣΣΔ, είναι μια τάξη παρασιτική, γέννημα της ληστρικής ιδιωτικοποίησης του πλούτου που δημιούργησαν και προασπίστηκαν γενεές σοβιετικών ανθρώπων με τον ιδρώτα και το αίμα τους.

Εξ ου και ο αμφιταλαντευόμενος χαρακτήρας της. Επί δεκαετίες σερνόταν εκλιπαρώντας από τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις μερτικό και κάποιο ρόλο στην παγκόσμια οικονομία. Έτρωγε καρπαζιές, κλωτσιές και πόρτα από παντού. Ο παγκόσμιος ιμπεριαλισμός δεν απόλαυσε την ήττα και την διάλυση του πρώιμου σοσιαλισμού στην ΕΣΣΔ και στην Ευρώπη για να έχει στη θέση του έστω και μικρομεσαίους κεφαλαιοκράτες με ανταγωνιστικές αξιώσεις και φιλοδοξίες. Είχε και έχει στόχο την προληπτική εξάλειψη κάθε ανταγωνισμού, μέσω του περαιτέρω κατακερματισμού, της ολικής αποικιοποίησης των μετασοβιετικών μορφωμάτων, μέσω της μετατροπής τους σε ευάλωτες και υποτακτικές πηγές πρώτων υλών, ενέργειας και φθηνής εργασιακής δύναμης. Για αυτό το στόχο, μια γλοιώδης υποτακτική κομπραδόρικη αστική τάξη (τύπου Λατινο-Αμερικανικής μπανανίας στα πρότυπα του αλήστου μνήμης Γιέλτσιν) είναι υπεραρκετή. Η όποια ανεξαρτησία και αυτοτέλεια αυτής της αστικής τάξης προέκυψε από τις απανωτές καρπαζιές

και ταπεινώσεις σε διεθνές επίπεδο, από το γεγονός ότι δεν επήλθε ακόμα διάλυση της Ρωσίας, και -κυρίως- από το κληροδοτημένο από την ΕΣΣΔ οπλοστάσιο.

Ωστόσο, δεδομένων των παραπάνω κληροδοτημάτων, η απόπειρα σύγκρισης του Πούτιν με τον Χίτλερ ή/και τον Στάλιν, και της νυν Ρωσίας με την ναζιστική Γερμανία ή/και την ΕΣΣΔ για τις ανάγκες της προπαγάνδας του επιτιθέμενου Ευρωατλαντικού άξονα, συνδέεται με χονδροειδή παραχάραξη της ιστορίας, με την δημιουργία προκατειλημμένου στερεοτύπου κατά της Ρωσίας ως «χώρας παρία» που «πρέπει να τιμωρηθεί», η ηγεσία της οποίας «πρέπει να ανατραπεί έξωθεν». Όλα αυτά απαιτούν την προσβολή και διεθνή ταπείνωση του πολυεθνικού ρωσικού λαού και του πολιτισμού του ώστε να επιτευχθεί συναίνεση και συστράτευση της διεθνούς κοινής γνώμης σε ένα «ολοκληρωτικό πόλεμο» κατά της Ρωσίας ως «ασθενούς» κρίκου του αμυνόμενου πόλου.

Γιατί άραγε προβαίνει τώρα σε τέτοια νομοθετική ρύθμιση η νυν ηγεσία του Κρεμλίνου; Μήπως αγγίζει τα όριά του το επίσημο -κατά βάση- αντισοβιετικό/αντικομμουνιστικό- αφήγημά της; Μήπως συνδέεται με το γεγονός ότι όλο και πιο συχνά Ρώσοι στρατιωτικοί υψώνουν τα λάβαρα της ΕΣΣΔ κατά την προέλασή τους, ενώ ουκρανοί εορτάζουν την απαλλαγή τους από την λαίλαπα ναζι-NATO και τους υποδέχονται με τα ίδια λάβαρα;

Πως να ανταπεξέλθει η Ρωσία και οι άλλες δυνάμεις που βρίσκονται στο στόχαστρο; Ποιες ιδέες μπορούν να συσπειρώσουν και να συστρατεύσουν μαχητικά το λαό στον πόλεμο κατά της κτηνώδους νεκρανάστασης του ναζισμού από ΗΠΑ-NATO-ΕΕ; Το προτεινόμενο από την ηγεσία επίσημο αντισοβιετικό-αντικομμουνιστικό συνονθύλευμα νεοφιλελευθερισμού, μοναρχισμού, ορθοδόξου κοινοτισμού και «συνοδικότητας», λευκοφρουράς, βλασοφισμού εθνικιστικού-φασίζοντος τύπου και ευρασιατικού μυστικισμού από το σκοταδισμό του 19ου αι.;

Ακόμα και ο στοιχειώδης αντιφασισμός (σε συνθήκες παγκόσμιας δομικής κρίσης και Γ' Π.Π.) είναι γλίσχος χωρίς συνεπή αγώνα κατά της χρηματιστικής ολιγαρχίας, η οποία γεννά νομοτελώς το φασισμό και τον πόλεμο (βλ. και Πατέλης: 2014γ).

Οι στρατιώτες και οι απλοί πολίτες Ρωσίας και Ουκρανίας αντιλαμβάνονται βαθύτερα κάτω από ποια σημαία έχει αποδειχθεί στην ιστορία ότι είναι εφικτή η αποναζιστικοποίηση και η συντριβή του επιτιθέμενου ιμπεριαλιστικού άξονα ΗΠΑ-NATO-ΕΕ, γνωρίζουν βαθιά τον άθλο των παππούδων τους και του Κόκκινου Στρατού (1941-1945).

Όπως προανέφερα, η νυν Ρωσία επ' ουδενί λόγω δεν είναι η ΕΣΣΔ και δεν πρέπει να συγχέεται με αυτήν. Απαιτείται ταξική εγρήγορση και ξεμπρόστιασμα της αθλιότητας της αντεπανάστασης και της ηγεσίας της, κάθε ασυνέπειας και παλινδρόμησής της.

Ωστόσο, ακόμα και η νυν αντεπαναστατική Ρωσία με τις εμετικές αντισοβιετικές/αντικομμουνιστικές εξάρσεις της ηγεσίας της, οφείλει την όποια ισχύ της σε κεκτημένα/κατάλοιπα της Οκτωβριανής Επανάστασης και της σοσιαλιστικής οικοδόμησης, οφείλει να επενδύει τις κινήσεις της με -έστω και ανακόλουθες, αντιφατικές, υποκριτικές, υιοθετημένες στο πνεύμα του πραγματισμού/τυχοδιωκτισμού της- αναφορές στην ένδοξη αντιφασιστική νίκη της

ΕΣΣΔ, στον «αντιναζισμό» κ.λπ.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία, εδώ και οκτώ χρόνια, καταδεικνύει ότι η αστική τάξη της Ρωσίας και το πολιτικό προσωπικό της είναι δέσμιοι παγκόσμιων και εσωτερικών οικονομικών, κοινωνικών, πολεμικών, διοικητικών, ιδεολογικών κ.λπ. αντιφάσεων, η επίλυση των οποίων είναι κατ' αρχήν ανέφικτη από αστικές θέσεις. Ο πόλεμος αυτός καταδεικνύει με ταχείς ρυθμούς και ανάγλυφα τους ιστορικούς περιορισμούς της αστικής τάξης, την καθιστά επικίνδυνο αναχρονισμό. Η ίδια η επιβίωση της Ρωσίας και των χωρών που προέκυψαν στο μετασοβιετικό χώρο, η σωτηρία αυτών των λαών και άλλων που δοκιμάζονται από τον ευρωατλαντικό άξονα, είναι ανέφικτη από τις θέσεις του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού. Είναι ανέφικτη από αυτές τις θέσεις η στοιχειώδης επανεκβιομηχάνιση, μια τομή στην επιστήμη και την τεχνολογία, η αναγκασία για την επιβίωση του λαού μετάβαση της οικονομίας σε πολεμική τροχιά. Ωστόσο, η κυβέρνηση της Ρωσίας, εξακολουθεί να συνεχίζει σήμερα κατά βάση με εμμονή την αγοραία νεοφιλελεύθερη πολιτική της, υπαναχωρεί από τα κεκτημένα επί ΕΣΣΔ συγκριτικά πλεονεκτήματα στην επιστήμη, στην τεχνολογία, στην παραγωγή.

Ωστόσο, ΚΑΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΔΕΝ ΕΚΜΗΔΕΝΙΖΕΤΑΙ ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ. Αυτό είναι ιστορική νομοτέλεια. Το ίδιο ισχύει και για την ιδεολογία, την κοσμοθεώρηση της Μεγάλης Οκτωβριανής Σοσιαλιστικής Επανάστασης. Κάθε αντίθετη άποψη είναι αντιεπιστημονική, αντιδιαλεκτική και ανιστορική.

Η πορεία και η έκβαση αυτής της αναμέτρησης θα εξαρτηθεί πρωτίστως από τον αναβαθμιζόμενο ρόλο της ανερχόμενης Λ.Δ. Κίνας και των άλλων σοσιαλιστικών χωρών. Το ίδιο και ο χαρακτήρας του εν εξελίξει παγκοσμίου πολέμου.

Προς το παρόν, η Κίνα χωρίς το σοβιετικών καταβολών οπλοστάσιο της Ρωσίας κινδυνεύει όσο και η Ρωσία χωρίς την οικονομική ισχύ της Κίνας.

Στο βαθμό που η κλιμακούμενη μετατόπιση ισχύος τσακίζει φασιστικές δυνάμεις ενώ συντρίβει στρατιωτικές κ.λπ. υποδομές του ΝΑΤΟ και του Ευρωατλαντικού άξονα, αυτό μόνο κέρδος για την επόμενη ημέρα του επαναστατικού κινήματος μπορεί να αποτελέσει.

Φυσικά, δεν αποκλείεται η αστική τάξη της Ρωσίας να υπαναχωρήσει εκ νέου στην επόμενη στροφή επιδιώκοντας χωριστά ιδιοτελή «οφέλη» που ενδέχεται να αποσπάσει ή που θα νομίζει ή θα ευελπιστεί ότι θα αποσπάσει απ' τα παζάρια με ΗΠΑ κ.λπ. και να πουλήσει τις όποιες συμμαχίες της.

Άλλωστε, αυτό έχει δείξει και στη Συρία εδώ και χρόνια, κάνοντας τα στραβά μάτια όποτε το σιωνιστικό μάρφωμα-δολοφόνος και το ΝΑΤΟ πλήττουν τη Συρία...

Όπως έχω με παζάρια την Τουρκία του Ερντογκάν ως κατακτητή στη Βόρεια Συρία κάνοντας μπίζνες, όπως νομιμοποιεί την ΝΑΤΟική παρουσία -δια της Τουρκίας και του Ισραήλ- στον Καύκασο, όπως συνεχίζει την «εταιρική» σχέση με την Τουρκία, ενώ αυτή την υπονομεύει συστηματικά ενισχύοντας δυνάμεις του παντουρκισμού στη Ρωσία και συνολικά στο μετασοβιετικό χώρο και εξοπλίζει με μη επανδρωμένα μαχητικά αεροσκάφη την ναζιστική χούντα του Κιέβου...κ.ο.κ.

ΟΥΔΕΜΙΑ ΑΥΤΑΠΑΤΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΣΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΠΟΥ ΕΞΥΠΗΡΕΤΟΥΝ!

Ωστόσο, ακόμα και κάνοντας την ανάγκη φιλοτιμία στον πόλεμο, **η ρωσική αστική**

ηγεσία προέβη σε μια μοναδική στην ιστορία της νομοπαρασκευής αστικών κρατών καινοτομία: στην απαγόρευση της εξίσωσης ναζιστικής Γερμανίας – ΕΣΣΔ!

Πρόκειται για ένα εξαιρετικά σημαντικό βήμα κατά των κυρίαρχων αστικών φιλελεύθερων ιδεολογημάτων/δογμάτων και πρακτικών που παντού λειτούργησαν ως όχημα ιδεολογικού και θεσμικού αντισοβιετισμού/αντικομμουνισμού.

Ένα θεσμικό μέτρο που αξίζει να διεκδικηθεί από το δημοκρατικό και αντιιμπεριαλιστικό κίνημα στην Ελλάδα και σ' όλες τις κεφαλαιοκρατικές χώρες.

Πρόκειται για ένα σημαντικό αντιφασιστικό βήμα, η τήρηση του οποίου θα εξαρτηθεί από το λαϊκό επαναστατικό κίνημα και η γονιμότητα και η προοπτική του οποίου μένει να αποδειχτεί στην πράξη.